

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 129.

Ottende Session.

38te Møde.

Tirsdagen den 27de Januar.

(Fortf.)

A. Sæge (fortf.): Jeg har for enhver Indbetaling af £ 15 betalt £ 10³/₄, og jeg overdriver det ikke, naar jeg siger, at samtlige disse Kongelige danske 4 pCt. garanterede Papirer ere blevne folgte for fra 75 til 80 pCt., dengang Manden skulde reise Penge paa dem. Der er ogsaa en vis Usikkerhed hos Folk om, hvorledes det vil gaae med sliige Papirer, denne Usikkerhed forlange de nogen Erstatning for. Medens altsaa de nævnte Papirer, som jo bære samme Rente som Kongelige Obligationer, bleve folgte med c. 20 pCt. Tab, da stode vore Kongelige Obligationer tæt ved pari. Man seer altsaa Forskellen mellem et rentegaranteret Papir og en Kongelig Obligation, og nu ere Tiderne endnu vanffelligere end i 1854. Man vil see paa Noteringerne, jeg kan vise det idag, at de franske 5 pCt. Obligationer, som heste forrinsviis med første Prioritet i Jernbaner, staae i 7, 8 og 9 pCt. Rabat. De andre Regjeringer, som søge at fremme Jernbaneanlæg ved at give Regjeringens Garanti, have fundet det umuligt at komme til Rette med mindre end 5 pCt., og ogsaa dette Papir staaer under pari. Have vi altsaa her givet Regjeringen. Ret til at udstede Obligationer og Actier, kort sagt, Ret til at bevæge sig paa den Maade, som Pengemarkedet fordrer, saa udrette vi ved det af mig foreslaaede Beløb af 270,000 Rd. ligesaa Meget som med de af Regjeringen foreslaaede 320,000 Rd., og af

en eller anden Caprice eller en eller anden urimelig Fordom vil jeg ikke være med at engagere Statskassen for 50,000 Rd. mere, end det efter min Overbeviisning er nødvendigt, og jeg anmoder Enhver paa det Indstændigste at tage sig tagt for at indskrænke Regjeringen til ikke at kunne fremme Jernbaneanlæg i Jylland uden netop ene og alene ved 4 pCt. garanteret Papir, men lade Regjeringen frie Hænder til efter de factiske Omstændigheder at give det Forskud og den Udskiftance, som Tiden medfører, og som sætter Entreprenuren istand til uden for meget Tab at reise Penge. Hvorledes har man baaret sig ad i Norge med at faae den første Jernbane der contraheret? Der har Regjeringen udbetalt det halve Beløb contant, eftersom Jernbanen skred frem, og dernæst har man ladet Contrahenterne tage den fulde Rente for hele Beløbet indtil 5 pCt.; først derefter begynder den norske Regjering at nyde Renten af sin Halvdeel. Naar vi altsaa ville tage hele Beløbet af Actierne og betale Actierne efterhaanden eller med virkelige kongelige Obligationer, eller hvad man nu vil, kun at det ikke skeer med forholdsviis stort Tab, saa troer jeg, at man udretter langt mere og til meget mindre Offer for Staten. Jeg har ikke villet modsætte mig Regjeringens Forslag om en Forbindelsesbane — man kan ikke lide Sidebaner — til Randers; men jeg troer, at det er noget Ufornuftigt, at man siger: „vi ville have en Lørbane fra Ost til Vestkysten for at bringe de to Egne i nærmere Forbindelse med hinanden,“ og saa tillige sige: „men saa ville vi have nok en Bane til Vestkysten.“ Imidlertid, det er et godt Land, Randers er jo en stor og prægtig By, efter hvad vi hørte igaar, og jeg ind-